

NGƯỜI ẤY (BẠN, THẦY, NGƯỜI THÂN,...) SỐNG MÃI TRONG LÒNG TÔI

1. Người ấy (bạn, thầy, người thân,...) sống mãi trong lòng tôi

Trong ngôi nhà nhỏ bé và xinh xinh của gia đình em. Em yêu tất cả mọi thành viên trong gia đình. Nhưng người mà em yêu quý nhất đó chính là mẹ, mẹ là người gắn bó với em, yêu thương em nhất và là người sống mãi trong lòng em.

Từ khi mới sinh ra em đã được mẹ chăm sóc và nuông chiều như một bông hoa nhỏ. Mỗi lần em bị điếm kém mẹ không la rầy mà chỉ nhẹ nhàng khuyên bảo. Khi em được điếm cao, mẹ nhẹ nhàng vuốt tóc và khen: “Con gái của mẹ giỏi lắm, mẹ rất tự hào về con”. Đôi mắt mẹ ánh lên niềm vui và niềm hạnh phúc.

Mẹ là một người phụ nữ đảm đang và hết lòng vì gia đình, mẹ không quản ngại chuyện thức khuya dậy sớm để lo cho con cái. Em vẫn nhớ như in tuổi thơ của mình với mẹ, những ngày đầu chập chững tập đi mỗi lần em ngã mẹ lại ôm em vào lòng. Như một chú chim non tập bay, mẹ khích lệ em: “Con giỏi lắm”. Rồi những trưa hè nắng nôi bên chiếc võng đung đưa mẹ ru em ngủ, câu hát ngày nào sao mà trầm ấm và ngọt ngào như thế. Mẹ tranh thủ những buổi chiều giúp em luyện chữ và dạy em học, mẹ thường ra những câu đố để hai mẹ con cùng giải. Để em dễ thuộc bài mẹ đọc thơ: “O tròn như quả trứng gà, Ô thì đội nón, Ơ thì mang râu” cách học của mẹ đã giúp em dễ thuộc bài. Khi em lớn lên và bước vào lớp một mẹ vẫn luôn sát cánh bên em, dù ngày mưa hay ngày nắng mẹ vẫn đưa em đến trường.

Mặc dù được cưng chiều nhưng mẹ vẫn rèn cho em nếp sống tự giác, gọn gàng, ngăn nắp. Mẹ bảo con gái phải biết giữ ý giữ tứ, phải biết trông trước trông sau, mẹ còn dạy em phải biết yêu thương người khác, biết giúp đỡ nhưng người có hoàn cảnh khó khăn. Lời mẹ dạy em luôn ghi nhớ và không bao giờ quên.

Mẹ dạy em rất nhiều việc: rửa được chén, quét được nhà, nấu được cơm. Nếu ai đã được thưởng thức những món ăn mẹ nấu thì phải thốt lên rằng: “Thật tuyệt vời!”. Nhưng những món ăn đó không chỉ ngon đơn thuần mà nó còn chứa đựng những tình cảm mà mẹ đã dành cho em và cho gia đình.

Em đã từng thắc mắc tại sao mẹ lại giỏi như vậy. Một đêm em đã hỏi bố điều đó, bố nói rằng mẹ đã từng là một học sinh giỏi của trường. Nhưng vì công việc của bố tiến triển nên mọi việc do bố đảm nhiệm còn mẹ thì ở nhà để lo cho gia đình. Em xúc động khi nghe thấy điều đó, mẹ đã từ bỏ ước mơ của mình để lo cho gia đình êm ấm. Em thấy thương mẹ quá.

Em nhớ nhất là kỉ niệm mẹ chăm sóc em những ngày đau ốm. Một buổi chiều em đi học về, mưa ào ào đổ xuống làm người em ướt hết tối hôm đó cơn sốt ập đến, người em thì nóng bừng bừng còn chân tay thì lạnh run. Em nói với mẹ: “Mẹ ơi con lạnh lắm”. Mẹ sờ trán em và bảo: “Không sao đâu con bị sốt đấy”. Rồi mẹ lấy nước mát đắp vào chiếc khăn bông và đắp lên trán em. Mẹ ghé ly nước vào miệng và cho em uống thuốc: “Ngày mai con sẽ khỏi ngay ấy mà”. Ngày hôm sau, em thấy mẹ vẫn ngồi cạnh và nắm chặt lấy tay em, em thấy thương mẹ quá.

Em rất yêu quý mẹ, em xin hứa sẽ học thật tốt để làm mẹ vui và không phụ lòng của mẹ. Mẹ kính yêu ơi! Con rất cảm ơn mẹ vì đã sinh ra con và nuôi nấng con thành người. Con sẽ nhớ hình ảnh và nụ cười dịu dàng của mẹ. Mẹ là người sống mãi trong lòng con.

2. Lập dàn ý về người ấy (bạn, thầy, người thân,...) sống mãi trong lòng tôi

a. Mở bài

- Có thể dẫn dắt bằng một đôi câu thơ hay bài hát liên quan đến mẹ.
- Mẹ là người sinh thành, dưỡng dục, nuôi ta khôn lớn thành người. Mẹ tôi tên là...?

b. Thân bài

Miêu tả mẹ

- Vóc dáng, ngoại hình:
- + Lớn tuổi: theo thời gian, tuổi mẹ ngày càng cao.
- + Tóc đã điểm vài sợi bạc: tóc mẹ đã có lấm tấm vài sợi bạc vì phải chăm lo cho gia đình của mình.
- + Đôi mắt: vẫn còn tinh anh, nhìn rõ.
- + Nụ cười: ấm áp, hồn hậu
- + Đôi bàn tay: gầy gầy, xương xương vì phải buôn gánh bán bưng ngoài trời mưa gió với biết bao khổ cực.
- + Vóc người: cân đối.
- + Trang phục: thường hay mặc những trang phục giản dị, phù hợp với hoàn cảnh.
- Tính cách:
- + Đối với mọi người xung quanh: luôn quan tâm, giúp đỡ.
- + Đối với gia đình: luôn yêu thương, quan tâm, chăm lo chu đáo.
- + Đối với bản thân: nghiêm khắc và có trách nhiệm trong mọi việc.

Kể một kỉ niệm sâu sắc giữa em và mẹ

- Trời mưa to, gió lớn; mẹ nhắc tôi không nên đi chơi.
- Tôi cãi lời mẹ, nghe theo lời rủ rê của bạn bè để đi chơi đá banh với chúng bạn trong mưa to.
- Thế nhưng, sau cuộc chơi đó tôi bị bệnh sốt nặng.

- Mẹ nhìn tôi nằm trên giường bệnh với sự trù mến.
- Không những không có lấy một lời la mắng, mẹ còn chạy đôn chạy đáo mua thuốc cho tôi trong đêm mưa to gió lớn với biết bao lo lắng cho tôi.
- Tôi cảm thấy thật hối hận và trách cứ bản thân.
- Tôi hứa với lòng sẽ không bao giờ cãi lời mẹ như vậy nữa.
- Kỷ niệm ấy luôn theo tôi đến tận bây giờ và gây trong tôi một nỗi niềm sâu sắc về mẹ của mình.

Cảm nhận về mẹ

- Mẹ là người mà tôi luôn quý trọng và tôn thờ.
- Không gì có thể thay thế cho mẹ.

c. Kết bài

- Cuộc sống của tôi sẽ buồn chán và vô vị biết bao nếu thiếu vắng hình bóng của mẹ.
- Tôi hứa rằng sẽ luôn chăm lo học hành, ngoan ngoãn để trở thành con ngoan trò giỏi, không làm buồn lòng mẹ mình nữa.

3. Em hãy kể về người ấy (bạn, thầy, người thân,...) luôn sống mãi trong lòng

Sống trong một cuộc sống yên bình và hạnh phúc, tôi thật tự hào để kể cho mọi người nghe một câu chuyện “Cổ tích đương thời”. Câu chuyện kể về một con người vĩ đại. Người ấy như bà tiên cho tôi ấm no, như vầng trăng soi sáng con đường tôi đi và như người thầy dạy tôi tri thức. Bạn có biết đó là ai không? Mẹ tôi đấy! Người sống mãi trong lòng tôi.

Mẹ tôi năm nay đã ngoài bốn mươi rồi. Tóc mẹ cũng ngả sang hai màu trắng và đen. Mẹ nói “Mẹ đã già rồi”. Nhưng trong lòng tôi, mẹ còn trẻ, trẻ lắm cơ. Qua năm tháng, vai mẹ cũng gầy đi. Cũng chính đôi vai ấy đã gánh vác hàng ngàn việc lo cho gia đình. Sâu thẳm trong đôi mắt hiền từ, phúc hậu kia là chứa những tình yêu thương vô bờ bến, là trù mến mẹ dành cho chúng tôi và cả ba tôi nữa. Trên đôi môi của mẹ dường như luôn nở một nụ cười âu yếm, thúc giục tôi phải cố gắng học tập. Sáng nào đi học mẹ cũng nở một nụ cười dịu dàng với tôi rồi chiều về là một cái hôn lên trán. Vậy là cũng đủ làm tôi hạnh phúc rồi. Giờ đây, đôi bàn tay gầy gầy xương xương của mẹ đã xuất hiện những vết chai sạn. Vết chai sạn ẩn chứa hai chữ “thương con”. Ôi! Tôi thầm cảm ơn mẹ nhiều lắm. Tình thương mẹ dành cho ấm áp như một dòng sông bồi đắp những bến bờ xa vắng, như nước mắt chảy trong nguồn, như suối xanh cuốn bao bụi mờ.

Khi vừa mới lọt lòng, mẹ cũng là người trao cho tôi dòng sữa ngọt lành. Dòng sữa ấy trong tôi giờ đây vẫn mãi lắng đọng, như chất keo hàn gắn tình cảm giữa mẹ và tôi. Để rồi một ngày, tôi sẽ không quên nó. Tôi vẫn nhớ như in tuổi thơ của mình gắn liền với mẹ. Một tuổi thơ yên bình, nhiều niềm vui và kỷ niệm, cũng có những giọt nước mắt. Nhớ lắm ngày đầu chập chững tập đi. Mỗi lần ngã, tôi lại được mẹ ôm vào lòng. Như một chú chim non tập bay, mẹ đã khích lệ tôi “Con của mẹ giỏi lắm”. Rồi những mùa hè nắng nôi bên chiếc võng đong

đưa. Mẹ đã ru tôi: Câu hát thuở nào sao mà trầm ấm, ngọt ngào đến thế. Quê hương thân yêu của tôi đẹp lên rất nhiều qua tiếng hát của mẹ. Rồi cho đến khi tôi học lớp 1, mẹ vẫn luôn sát cánh bên tôi. Mẹ đã chuẩn bị cho tôi rất nhiều thứ, mẹ còn chuẩn bị cho tôi cả một hành trang vào đời. Mẹ mong cho tôi học tốt, đạt được điểm cao. Vậy là qua nhiều năm, tôi đạt được thành tích tốt trong học tập “Cảm ơn mẹ!”. Tôi dường như chỉ biết nói thế thôi. Mẹ đã dạy tôi làm nhiều việc trong gia đình để có thể trở thành một nữ công gia chánh giống như mẹ. Rửa được chén, quét được nhà, nấu được cơm,.. là những thành quả tôi học được ở mẹ.

Trong gia đình, mẹ tôi lúc nào cũng là một người vợ đảm đang, là một người mẹ hiền và là một “Kho tàng sống” quý báu. Đối với tôi, những món ăn mẹ nấu không chỉ ngon đơn thuần mà nó còn chan chứa tình cảm sâu nặng mà mẹ dành cho tôi, cho những người thân yêu. Vậy đó, nhờ có mẹ mà gia đình tôi hạnh phúc lại càng nhân đôi. Bố con tôi sống không thể nào không có mẹ bên cạnh. Xa mẹ một ngày như là xa một thế giới vậy. Nhớ làm sao những lời mẹ dạy về lòng yêu thương người “Sống trên đời sống, cần có một tấm lòng”. Và mẹ cũng có một tấm lòng thật cao cả. Nhờ vào lời dạy dỗ mà đôi khi tôi đã làm được những việc có ích. Mẹ tôi không chỉ là có như thế thôi đâu. Mẹ là một giáo viên dạy trường mầm non. Một cái nghề mà mẹ đã kiên trì suốt gần hai chục năm qua. Vậy đó, nên không phải là người thầy trong mắt tôi mà còn trong mắt mọi người.

Ngồi một mình bên khung cửa sổ, nhìn những khóm xương rồng mẹ trồng. Tôi lại nhớ, nhớ lắm lời mẹ bảo: “Mẹ mong cho con mạnh khỏe, cứng cáp giống như loài xương rồng không một loài sâu bọ nào có thể đụng đến”. Nhưng tôi lại thấy mẹ giống cây xương rồng hơn. Vì dù trải qua những chuyện gì mẹ vẫn kiên trì vượt qua. Mẹ mạnh mẽ chống lại cơn sóng dữ thời gian. Mẹ tôi sao mà vĩ đại đến thế.

Câu chuyện cổ tích đương thời của tôi quả là có ý nghĩa. Mẹ tôi đúng là bà tiên, là vàng thái dương, là kho tàng sống. Tôi biết ơn mẹ nhiều lắm. Tôi sẽ cố gắng học tập thật tốt, làm được những việc có ích để không phụ lòng mẹ đã mong mỏi vào tôi, đặt hết niềm tin, hi vọng vững chắc vào tôi. Không chỉ là bây giờ mà cả sau này tôi vẫn mãi yêu mẹ. Những việc mẹ làm cho tôi có thể không kể hết còn những việc tôi làm cho mẹ chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay. Biết bao giờ tôi mới trả hết ân tình mẹ dành cho tôi đây? Có thể là suốt cả cuộc đời.

*“Riêng mặt trời chỉ có một mà thôi
Và mẹ em chỉ có một trên đời”*